

[Holmberg.]

meget ringe indflydelse på den daglige redigering af bladet og skal vel også have det. Bestyrelsen foretager ansættelser til enkelte chefpoter og tager selvfølgelig stilling til de økonomiske rammebevillinger, men herudover foretager de sig faktisk ingenting. Disse forslag til lovændringer tager vel egentlig heller ikke sigte på straffeforanstaltninger på grund af bladenes linje. Det drejer sig vel mere om enkelte artikler, der bringer læserne i en situation, hvor han eller hun har krav på beskyttelse i form af særlige berigtigelsesregler.

Jeg vil også gerne have at vide, hvilken forestilling forslagsstillerne gør sig med hensyn til bødernes størrelse. Det kan være svært for ikke at sige helt umuligt at udregne et beløb med en sådan vægt, at forseelsen ikke kan betale sig økonomisk. Det står der virkelig i bemærkningerne. Forslagsstillerne har vel ikke forestillet sig bøder af en sådan størrelsesorden, at virksomhedens fremtid kan trues?

Vi må retfærdigvis betænke, at aviser skrives og redigeres af mennesker som os, og der er mulighed for at tage fejl, som vi alle sammen tager fejl engang imellem. Der kan ske fejl, også ubevidste fejl, hvilket forslagsstillerne ikke synes at tage højde for. Man må også tænke på, at pressen kunne blive mere tandløs, end den er, hvis forslagsstillerne får deres forslag igennem. Der kunne blive tale om bødestørrelser, som kunne påvirke visse ting, som ville være uheldige, også i forbindelse med yttringsfriheden.

Som man således kan forstå — det skal være mine sidste bemærkninger — er vi betænkelige ved forslagsstillernes forslag til ændring af reglerne om strafansvar. Derimod ser vi betydelig mere positivt på forslagene til ændring af berigtigelsesreglerne. Jeg har ingen større ekspertise med hensyn til, om forslagene er praktisk gennemførlige, men principielt synes jeg nok, at der bør være mere præcise muligheder for at kræve og få gennemført berigtigelse.

Om disse forslag så er de rigtige, må vi nøjere drøfte i udvalget, og jeg vil også betragte det som en selvfølge, at vi skal kontakte pressens organisationer.

Overgaard Nielsen (RV):

Det radikale venstres ordfører, hr. Hilmar Baunsgaard, sagde ved behandlingen af det

ene af de to forslag, der her er slået sammen, i april måned — Folketingstidende 1973-74 (2. samling) sp. 5752:

„Jeg ved ikke, om det er bevidst, men forslagsstillerne kommer her til at angribe et af de væsentligste principper for en fri dagspresse.“

Nu kan kristeligt folkeparti ikke her ved genfremsættelsen skyde sig ind under, at det er ubevidst, at man kommer til at krænke de væsentligste principper for en fri dagspresse. Men der er jo både ved behandlingen i foråret og ved behandlingen her af ordførerne givet udtryk for frygten for, at dette, at man pålægger et blads bestyrelse et økonomisk ansvar, faktisk kan føre til en krænkelse af de principper, som vi hidtil har hyllet med hensyn til en redaktions frie dispositioner. På dette punkt kan det radikale venstre absolut ikke være med.

Men som det også er sagt af andre ordførere, er der visse ting i lovforslaget, som er, skal vi sige tiltalende. Jeg vil nok mene, at reglerne om berigtigelse skulle strammes noget, specielt bestemmelsen om, at den, der ønsker en ting berigtiget, skal have meddelelse om, at vedkommende kan henvende sig til berigtigelsesnævnet, og — det synes jeg er en udmærket tilføjelse — at adressen dér skal angives, men det forekommer mig lidt overflødigt med den lange ændring til § 9, stk. 4. Man har her citeret den gamle lovs ordlyd:

„Berigtigelsen skal optages med samme typer som skriftets almindelige tekst og på et så fremtrædende sted, som det efter omstændighederne med rimelighed kan findes.“

Jeg tror, at meget kunne vindes, hvis denne ordlyd blev ændret i retning af, at berigtigelsen skal optages med samme typer og på samme sted som den urigtige meddelelse. Det ville måske føre til, at det blad, der skriver en artikel, brugte en mindre overskrift og en mindre fremtrædende plads til sin artikel, når man risikerede — om ikke andet så gennem berigtigelsesnævnet — at få besked på at bringe en syvspaltet overskrift på forsiden med berigtigelse.

Der er altså visse ting i dette lovforslag, som det radikale venstre kan gå med til, men princippet med at blande den økonomiske ledelse ind i redaktionens ledelse af bladet kan vi ikke tilslutte os.